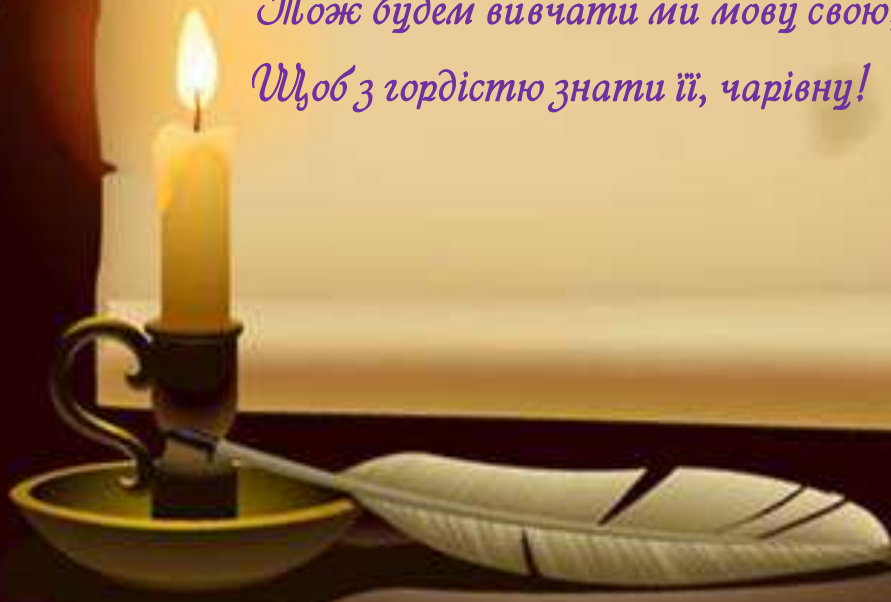

Мова

*Мова барвиста, мова багата,
Мова рідненька, як в мамі і тата.
Перші слова промовляє дитина,
І мова цвіте мов червона калина.
Як сонце заходить, як знову світає,
Так мова цвіте, так мова єднає.
Як колискову мама співає,
Так ніжно мова всіх окриляє.
Така мелодійна, така загадкова,
Така мелозвучна, така барвінкова.
Тож будем вивчати ми мову свою,
Щоб з гордістю знати її, чарівну!*

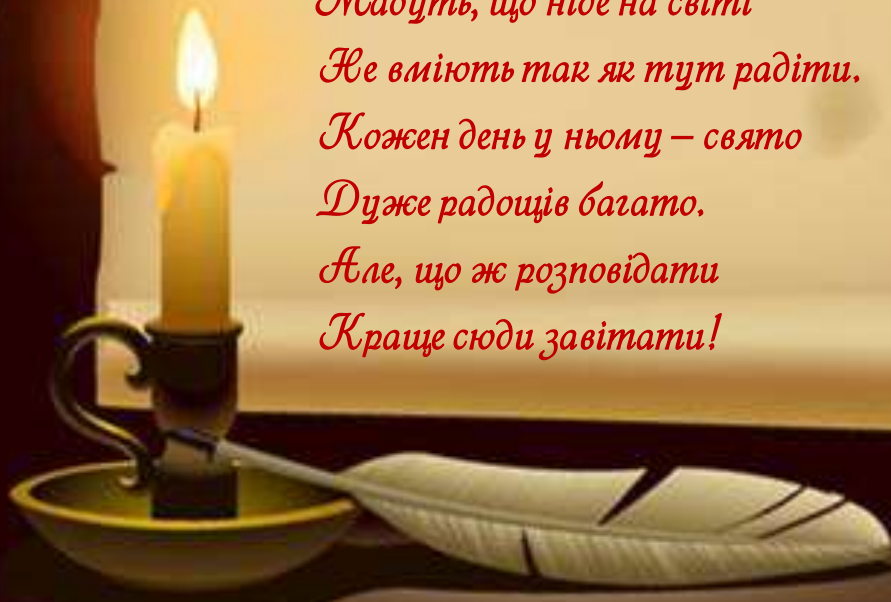
Мова

*Мова різною буває,
Наче небо те безкрає.
Буває радісна, ласкава
І серйозна, й величава.
І літературна –
Вся така гламурна.
Є і повсякденна,
Ще не досить певна...
Є жорстка, колюча
Дуже вже болюча.
Але для кожного своя
У різних випадках життя*

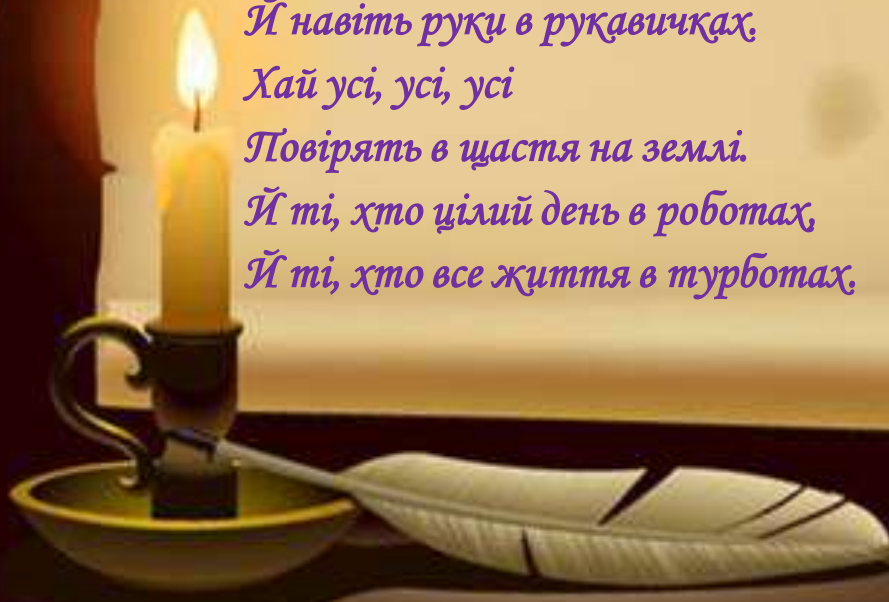
Моє село

Багато сіл на світі є
І серед них одне моє.
Воно єдине таке рідне
Таке красиве та привітне.
Їх дуже гарні є озера,
В них сонце плескається з неба.
І навіть лебеді тут є,
Ще просто диво весняне!
А які ж співучі люди
І співають вони всюди.
Мабуть, що ніде на світі
Не вміють так як тут радіти.
Кожен день у ньому – свято
Дуже радощів багато.
Але, що ж розповідати
Краще сюди завітати!

Побажання

*Завітали до нас в хату,
Щастя й радощів багато.
Дух Різдва вже зовсім близько,
І на дворі дуже слизько,
Тож я хочу вам сказати,
Що потрібно всіх вітати.
Побажати щастя й доли
Ну і сміху всім доволі.
Хай усі повірять в казку,
Ви, свята, прийдіть, будь ласка.
Хай мороз щіпає щічки
Й навіть руки в рукавичках.
Хай усі, усі, усі
Повірять в щастя на землі.
Й ті, хто цілий день в роботах,
Й ті, хто все життя в турботах,*

І щоб це веселе свято...

Пісня новорічна грає,

Й всіх навколо звеселяє.

Щоб усмішки не згасали,

Й Новий рік всі зустрічали.

Щоб вітали вас всі щиро,

І вітання серце гріло.

Щоб у цю казкову ніч

Ви придбали гарну річ.

Щоб у цей чудовий час

Щастя завітало враз.

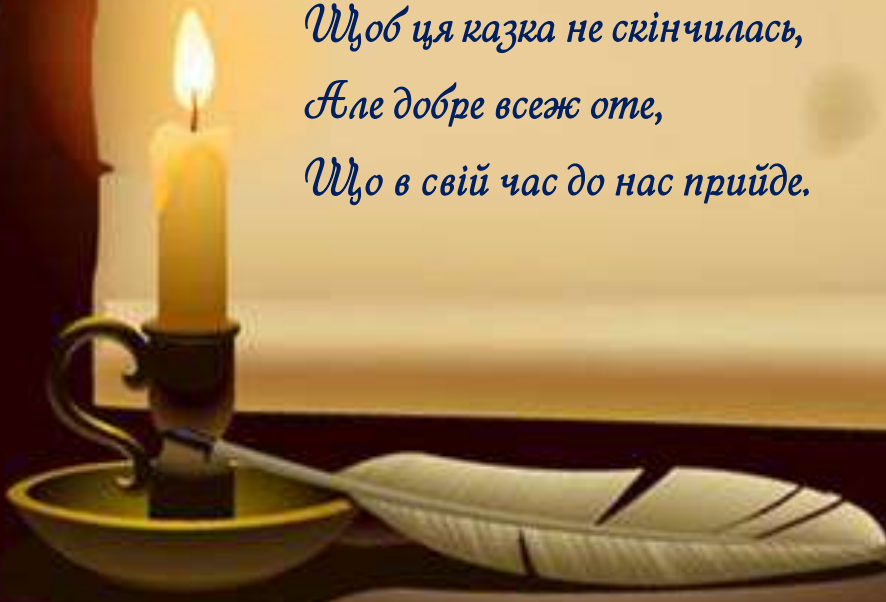
І щоб це веселе свято

На дива було багате.

Ось минає вже пора

*Ось минає вже пора,
Де казкові всі слова,
Де замети снігові
І санчата у дворі.
Вже свята йдуть спочивати
Ті як хочеться сказати,
Що я буду сумувати,
Буду згадувать той час,
Жіби це в останній раз.
Адже всім хоч раз хотілось,
Щоб ця казка не скінчилась,
Але добре всеж оте,
Що в свій час до нас прийде.*

Чому життя буває необачним?

Чому життя буває необачним?

Іноді жорстоким або просто лячним.

Шукати правду марно в нашому житті.

Для когось воно гарне, для когось уже ні.

Чому ж так швидко змінюється все?

Одна лиш мить і все нам дороге

Втрачає свою цінність, і стає пусте...

А залишається лиш дійсно дороге.

Те, що не купиш за гроші,

Те, що всього дороще.

І є лиш одна нагорода.

Ми забуваємо про це. А шкода!...

Крила

*Всі мають крила,
Кожен на цій землі,
Але не всі навчилися літати.
Знайшли не всі заняття для душі,
Не вміють всі за правилами грати.
Можуть все кинути, піти
І зрозуміти через сотні років,
Що так і не змогли знайти
Крила свої лише за кілька кроків.*

Мрії

Мрію я про те, щоб завше всі всміхались
Мрію я про те, щоб мрії всі збувались.
А чим і ще ж крім мрій, щастя виміряти?
Музикою, співом, а може й станцювати?

Треба вміти плакати не боячись,
Треба вміти співчувати не сміючись,
Треба вміти не ховатися за маскою,
А радіти навіть над поразкою.

Щож, непотрібно боятися,
Можна тільки трішки хвилюватися.
Це так важливо-мріяти!
І треба вміти-вірити!

